

4. May. 1972

FAKTA

Dato:

4. May. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 1 s. 24-27

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

poen bryde sig længere med om-
verden - med tiden og dens
den denser.
Det hele er ret paradok-
-sult. Her sidder jeg -
to helt i selbet i Paris
og tænker i fuld alvor
over nogle aktiviteter og
manifestationer - som jeg
ikke - hvis det endelig
kom til sigtighed - ikke
harde en levende chance
for at realisere.
Jeg vil ikke imide at
min funktion er - og ikke
kan være andet end at
sidde her poen min selv
og lave noget som mere
om sig - og som forsvinder
hvor der poen at det også
vil mere at blive om tal

an dre man resten - som jeg kan
selv disse ting - og fortsætte
med at lave dem.
Det er som det her.

Paris 4-5-72.

Colra fortæller daglige
Spontaneitet - her me tegning-
mager skulptur - alt mere kunst-
Den me daglige af det
i middel bare - det primitive
- det oprindelige var en
ren intellektuel attitude.
Man kan ikke ville være
Spontan og i middel bare -
- an den er man det eller
man er det ikke.
Der er meget som tyder
poen at man over sin men
for man må som i en
slags med skydes dens
skæbne til at oplyse i intellekt-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Juralisering af kunsten.
For sådanne kunster var ikke
intellektuel, i hvert fald ikke
i nu tidlig forståelse, den var
brusende, fersk og fremmed
paa ~~den~~ rent menneskelige
- massive regler. Paa et for-
- hold til materialer og
dets mindelighed.
Kunstens intellektualisering
er idag den man i sig
kender og mod - i ikke
møder sig paa i kunsten.
Så paa fri. Vi kom natur-
- ligvis, og mange vil forstå,
dette om os dit bruse til
Kunstens i skulptur til -
- stand til u middelbar -
- heden - Spontantitet, men
der vil blot blive en
en forståelse af Cabra's
følelse. Jernom, og ved
hjælp af vor intellektualis-
- me kan vi måske møde
til en erkendelse?
Erken de at vi er gode
den forkerte vej - erkend
at kunsten er det stik
mod satte af intellektua-
- lisme, at kunsten sim-
- pel kan slet ikke kun rum-
- mes i rationel tankevirke-
- samhed - kunsten er ikke
noget man kan spore
sig frem til - i ikke noget
der kan regnes ud - ja i
og end til sig, forstået noget
man slet ikke kan tale
om.
Kunst er noget man gør
- en handling uden hensigt -
- lig begrundelse. Hvor dog
man sig begrundelse
for kunsten - det er
som at skide.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Altså er det alligevel i øgen
dette med at blive som
hvorn i øgen - vil bruge til
naturten og perimittivitet.
i umiddelbarheden - nej!
Og for i kon ikke hver
oppe vi end vilte viaste
Kunstenens betydning af os,
vi kon ikke glæmme hvad
der er noget jern - og selv
om vi kon i kon søge
sidder det alligevel i
Kroppen på os - dybt i
vores kild. Vi kon i det
højeste lade som om vi
kon glæmt - men det
hjælper os ikke - det er
en illusion.
Vi kon i visheden
kun oppe en ting og
det er at skænde halth
og fuldt bevidst at dette

er den situation vi står
i.
I den sidste søes om kon
man forplæder jern og ud-
-veje og er nu rovet der-
-til at man som en sidste
forbrødet udvej forfølger
Kunsten. Kunsten er det er
dagens religion.
Det kon man selv fulgt
gode synge med hør og
under af synge på
i måde liget med i liden
i måde kon man oppe
for det med og skul
louglet fast - men liget vil
gou i øgen - det vil spise
det vil aldrig for det
sin oppe.
Det vil være at spise
der kon i liden sig alle
månige skænder og det

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vil vise sig for os alle -
-vegne af paa de mest
-n værdede og ubelyste de
-fide prækter.
Kunsten kan man ikke
-begribe - man kan kun
-begribe en bestemt form
-for kunst - det er det
-som er ved at ske
-i dag.
Vi kan ikke længere kom-
-me uden om den kends-
-gjerning at den form
-kunsten har optraadt i
-inden for de sidste hund-
-rede år den er død
-og stærk ikke til at
-gælde. For den form
-jænger ikke, og kan ikke
-opstå i dag - den er
-opstået af og skabt
-for en anden tid og

er hjul og i vor
-Deraf det i n felle i helle stude
-i med ven og i's stor i dag
-kan vi kun gøre en lille
-har vi kun eet eneste lit-
-le håb at bringe dette
-intellektuelle arbejde til
-at gøre i helt andre
-bønder - stille helt nye
-sprængsmål. Vi vil da
-op dage at de spræng-
-mål i i den anden
-militære periode har skille
-ikke kan skilles i dag -
-de er for gamle.
-Vi stiller nemlig spørgs-
-smål til og om en be-
-stemt form for kunst
-og ikke til kunsten selv.